

Meddelande från prelaten (1 november 2017)

Alla helgons dag är högtiden för den oansenliga och enkla heligheten. Det är en helighet utan mänsklig glans, som inte verkar lämna några spår i historien men ändå glänser inför Herren och lämnar en skugga av kärlek på jorden, varav inget går förlorat. När jag tänkte på så många män och kvinnor som gått denna väg och nu njuter av Gud, kom jag att tänka på några ord som den helige Josemaría sade i sin bön: «Jag frågar mig många gånger varje dag: hur kommer det att vara när all skönhet, all godhet, hela Guds oändliga underverk hålls i det fattiga lerkärl som jag är, som vi alla är? (...). Och då förstår jag mycket väl det som aposteln sade: ”vad inget öga sett och inget öra hört ...” (1 Kor 2:9). Det är mödan värt, mina barn, det är mödan värt».

Vi är fattiga lerkärl: bräckliga varelser som går lätt sönder. Men Gud har skapat oss för att fyllas av hans lycka för all evighet. Nu på jorden ger han oss sin glädje så att vi ska ge den vidare till andra. Ja, det är möjligt att vara nöjda mitt bland osäkerhet, problem och bekymmer. Moder Teresa av Calcutta sade: «den sanna kärleken är den som förorsakar oss smärta, som gör ont, och samtidigt glädje». Låt oss slå följe med och be för de avlidna som redan nu gläder sig över att han väntar på dem i himlen, även om de lider eftersom deras ”lerkärl” ännu inte är förberett för hela Guds skönhet.

Lemaudo

Rom den 1 november 2017